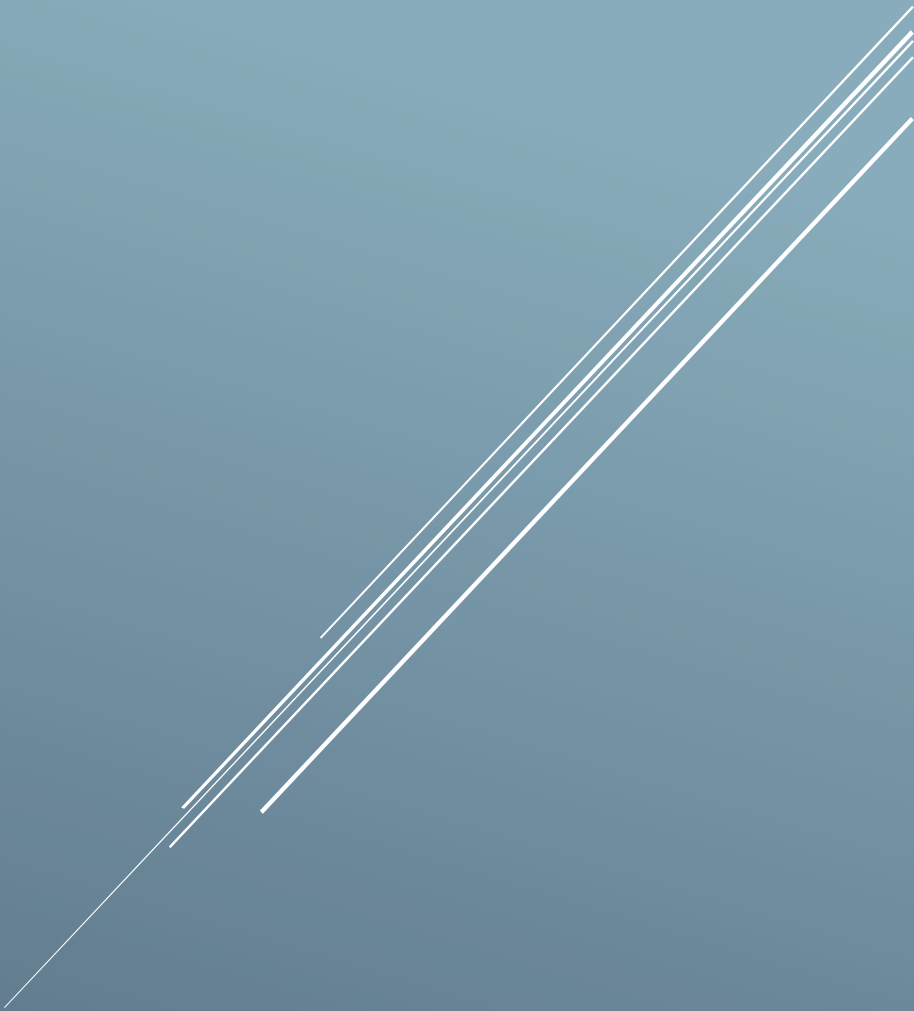

Valentin Bura

CUBANEZE SI BRANDY

Poezii

Cubaneze si Brandy

amor domestic

ulei de măsline măsluit cu apă
să se facă nervos înainte de ceapă

sfârâie zgomot delicioasă vrajă
să latre cățeei jumuliți de coajă

ce-ar fi mai bun și mai lin la mijloc
ca somonul crud mângâiat de foc

vânata venetică venită pe plită
face puieți când o pui în clătită

aluatul moale cu textura elastică
zace-n cuptor la căldură fantastică

gogoșa groasă înmuiată-n zahar
scoală din somn cu sirop de arțar

dragostea-i veselă după naștere
perpelită-n jar de vagă cunoaștere

și tot sunt mut și tot sunt lihnit
și pun gospodina acum la prăjit

weltanschauung

aş fi sperat să-nvăţ să dansez elegant
dar totuşi visez — crăpături de neant.

odisee acută, pierdută mi-e noaptea
— trăsura netrasă aşteaptă grăbită.
pustie e inima, şi vocea lihnită,
diacritice lente îmi umplu cartea.

liber arbitru — deschide-mi calea,
vesel popas, alină-mi jalea.

mersul biped, şi grea rasuflare.
diastolă grea îmi este somnul —
şi melcul din frunte ascute cornul.
uitând să respir, pornesc pe cărare.

visam să descoper America iar,
dar dorm, tac, şi susur prelung — în zadar.

marea liniște

zilele trec, zilele vin,
lumina zilei — veselie pierită,
aerul nopții aduce cucută
și roua din cer e totuși rece.

mă scutur prin somn, susur suspin,
mă doare des o vertebră lovită,
visez veselie pierdută
tremur acut, seara vine și trece.

sunt sățiat acum de pelin,
mi-e vocea de sunet lihnită.
dar vorba pătată și slută
tace. și stă să se-nece.

lanț trofic

intrăm în perioada lunii pline –
să fie de rău, să fie de bine

un uliu din mine ochindu-mă urlă –
eu cimitir, el transformat în turlă

mâinele rău din lumea-nghețată –
vultur pleșuv spre o vită beată

tablou

infecția fusese la urma oprită
focarele răcniseră mult a silă
cutia cea neagră din cutia de milă
ciordită îngerilor stătea sărac lipită

popa de verde și popa de pică
damă de treflă și nu sunt atent
valetul lipsește și vine lent
chinta e spartă mâna e mică

lentila cerului stoarce furtuna
viermele mărului dulce ca raiul
îngerul sec ce zboară într-una
fluier a moarte timid ca naiul

din ce e compusă această vioară
din cosmosul mare fir de nisip
ce-mi susură azi în plină vară
privirea jăratecă de chip cioplit

floare de lotus

răsare în zare ultimul soare
fierbe pește în marea mare
pescăruș intrus adus tabloului
sfera pustie pe masa bibeloului

frunză verde ocean minuscul
îndrepti perfid lucid crespucul
amurgul târziu de toamnă trece
nervul viu prin spinarea rece

plutește acvatic lotus etern
sistola molatică se face stern
zeița vieții la mijloc răsare
bătaia inimii își cere iertare

memorie

își poartă umbra semeț prin cetate
din zborul aerisit și din ubicuitate

să fie din piatră sau să fie eterul
încaierare mare ruginind ca fierul

degetul mic lucește cangrena
capul mare lungește migrena
zeul din lutul de amforă verde
zmeul de cupru rugină pierde

trecerea cu vederea

ochi omului nară somnului
mai păcătos ca iadul

maestuos ca bradul îmi face
domnița semnul
nu pot să-nțeleg ce vine întâi
rășina sau lemnul

îmi spui tu mie să comunic cu
marea să clipesc rapid
să-nebunesc în somn și să îndoi
prelung spinarea

adânc anaerobic sudând bacterie
ma pui acum să curăț mizerie

dansul în doi se face în public
frunza e mică peste părul pubic

ia-mă cu tine în somnul divin
până ce vine amurgul cel plin

hai să mugim să absorbim absurdul
concret din cerul de seară
pendulul cucului făcând adormit
psihanaliză de ceară

sfârșitul

atat de obosit
ca mor in picioare

atat de perfid
ma iei in spinare

atat de lunatic
ne suna iubirea

ca vreau sa fug
si ma pierd cu firea

atat de moarte
umbra si somnul

lasa-ma acum
sa ma duc la domnul

baba

aceea mi-e baba, matinal sublimul
sărutul cel rece – prelung ca destinul

și mărul roșu din poze uitate –
îmi este gândul la Bran, la cetate

visez vegetând și tremură patul
versul din somn îmi spală păcatul

se face că-i noapte, prin Pelișor
până ce toamna întinerește de dor.

unde visul sfârșește veghea începe
și vreau să vorbesc și nu mă pricepe

dar îi pun la piept o floare de mac
să dorm un veac, să mă scol buimac.

păienjenii

forța țesută din brațe de negură
sinistru tace adânc prin măgură
fuiorul lor invizibil de gheață
fiorul meu albastru din ceață

abisul etern ce nu se pierde
din șase ochi al șaptelea vede
siluirea somnului sărată sudoare
raza domnului alină teroare.

arhanghelul și satana

albinosul albește
sub osul de pește
mătreața mistrețului
de greața nutrețului

spurcat se îneacă
cea mantră de piatră
cea venită din focul
călcării cu tocul

timidă-i călcarea
biciuită spinarea
febra sburătorului
glonțul vânătorului

moartea vânatului
și suflul oftatului
melc din cochilie
pustnic în chilie

să-mi fie unghie
călcatul pe frânghie
pervers e amorul
pe vers mi-e dorul

uitându-l prelung
îmi șoptește lung
suspend gândirea
mă pierd cu firea

fierbinte-i cazanul
greu geamantanul
matroskă rusească
să ne trăiască

și bolta cerească
și pâinea lumească
deșertul și mana
arhanghelul și satana

sfinxul

privirea spre zare zace pierdută
gândirea cea mare suspină acută

freamăt chimic din sinapse născut
zgomotul cinic dinspre lume durut

susură plânsul sfâșiat de icoană
postura dreaptă vânează nirvană

veghează curgerea Nilului veșnic
sfetnic fidel al celestului sfeșnic

focul mocnit

zborul urcând spre soare asudă
dâra e lungă în urmă și crudă
ondulând din viscer cleios lipește
peștele iese la aer în clește

în oceanul Pacific vâslesc maorii
explorând preistoric sarea sudorii
focul se naște arzând de ciudă
în soarele veșted din spirala udă

și haka urlată de tribul sacru
tribut plătit lui Cook cel acru
te moko se face simțit pe față
țestoasa înoată mereu în viață

demonii zvâcnesc mereu în luntre
strâmtoarea largă se face punte
mâncăm un dulce cojit kumara
topește în groapă crocant jumara

cântec de dragoste

toamnă îți număr frunze uscate
domnul din cer îmi iartă păcate

doamnă ce buze frumoase ai
aș cânta la ele ca la un nai

aș mușca prelung sublimul din măr
desfăcându-ți acum nodurile din păr

împletite acolo de mână virgină
înverzită de pomul din lumină

îngeri de fulgi respiră lira cea lină
mesia din mine urcă-n colină

amfora nunții transpiră pelinul
coliba de piatră respiră suspinul.

amurg in Pompei

pompa ei suflă căldură în sufletul
sufleurului plin de aprigă ură.

îndoparea gânsacilor potolește
foamea planetelor
uită cum se crapă de noapte prin
crăpătura regretelor.

dacă n-am dormi în timpul nopții
ziua ce-am mai putea face
dacă nu am iubi viața și cântecul
am asculta cum sirena tace.

din zbor de icar sintetizez otravă
și torn din abundență cerească
în marele Vezuviu lavă.

ars poetica III

discobol ce—și mângâie discul
pasăre—n zbor ascute pliscul.

catharsis alungând un spasm
de fiară
punte pe piatra pictată
de moară.

liniște dictată de acel demiurg
ce șade în vârf ascuțit de amurg.

urlu și şuier țâpunitură
șură de paie claie grămadă
acul din fân vierme—n livadă
salivă groasă susură-n gură.

în dinte ascunsă supa de linte
mâța de piatră șade cuminte
piramidă-nvechită odaie umbrită
înhumarea visului arzând pe plită.

Ezra Pound la kilogram
până se bâlbâie memoria RAM.

amurg simplu

raze de soare

metastaze prin mare

mă rog la domnul

să-mi sară somnul

